

Nederlandse Zeemanscentrale

Opgericht op 23 februari 1893 als DE ZEEMANSBOND
Bureau: Willemskade 13, 3016 DK Rotterdam
Email: contact@nederlandsezeemanscentrale.nl
www.nederlandsezeemanscentrale.nl

Koopvaardijpastoraat

Contactbrief 247
december 2011

‘Gloria in excelsis Deo’

Beste mensen aan boord en thuis,

En het geschiedde. In de dagen van keizer Augustus wordt er een bevel gegeven. Iedereen moet zich laten registreren en dat moet gebeuren in je geboortestad. De keizer wil weten hoeveel hij bezit. En zo gaat iedereen op weg. Dat geschiedde in die dagen.

En zo geschiedt het ook in onze dagen. Er worden bevelen uitgevaardigd, decreten zien het licht en resoluties worden doorgedrukt. Men regeert met strakke hand.

Eén groot mens roept iets en duizenden mensen gaan. Terug naar waar ze vandaan komen, verward en vermoeid, onderworpen aan de wet. Eén land drukt de eigen belangen met kracht door en honderdduizenden mensen lijden daaronder. Er worden gaten geslagen in het maatschappelijk leven. Scheuren verschijnen in sociale verbanden. En misschien nog het ergst: het hart wordt gerukt uit de idealen van mensen.

Het doet me denken aan het beeld van Ossip Zadkine, midden in het centrum van Rotterdam. ‘De verwoeste stad’ heet het, maar de nuchtere Rotterdammers noemen het vaak gewoon ‘Jan Gat’. Het beeld vertelt een verontrustende geschiedenis, er is een gat geslagen, het hart is er uit gescheurd. De handen zijn in wanhoop omhoog geheven. Jan Gat verhaalt van de oorlog, volgens de kunstenaar is het “een angstkreet voor de onmenselijke wreedheid”. Maar daarmee drukt het beeld voor mij meer uit dan alleen het bombardement op Rotterdam. Het gaat om de hele mensengeschiedenis van vroeger en later. Het gaat over het afgelopen jaar met al zijn gebeurtenissen, maar ook over de dagen van keizer Augustus. Het gaat over de dagen waarin de machten zich groot maken en de gehele wereld moet worden ingeschreven. En er is niemand die ontkomt aan deze totalitaire verordeningen, aan die nietsontziende geschiedenis.

Maar middenin die geschiedenis gaat het ineens om twee mensen. Twee uit een lange stoet van vluchtelingen en ontheemden. In alles wat er geschiedt aan bevel en decreet komen we een man en een vrouw tegen, Jozef en Maria. Mensen zoals wij, met een eigen verhaal. Ze houden van elkaar. Hij werkt als timmerman in Nazareth en zij verwacht een kind. Niet echt een ideale situatie om op reis te gaan, zeker niet in die dagen. Ook zij moeten op weg, want dat is het bevel. Ze lopen over de woeste brokstukken van de werkelijkheid, ze lopen door de gaten van deze wereld.

Ze gaan terug naar Bethlehem, want Jozef komt uit het huis van David. En dan moet Maria bevallen, daar in die geboortestad van David. In die dagen gebeurde iets wat werkelijk geschiedenis maakt: een kind wordt geboren, een kind dat heet: God zal ons redden.

En juist daar, bij kleine mensen, wil God wonen. Midden in die gescheurde leegte, in de gaten van deze wereld laat God zich zien. Want in die nietsontziende geschiedenis is daar een kind, gewikkeld in doeken. Voor hem was eigenlijk geen plaats in die verwoeste werkelijkheid. Maar hij is er, in dat gat. En het lege hart is gevuld. Met de belofte dat de gehele geschiedenis zich moet onderwerpen aan deze mens van Godswege.

En het geschiedde. Het is wat ruimte kan geven om te leven, te midden van alles wat je de adem beneemt. Wat je armen niet in wanhoop, maar in vreugde omhoog kan laten gaan. Te midden van alle regels en wetten, in de werkelijkheid en leegte, trekt ook God op. En schrijft hij geschiedenis met mensen zoals wij.

Ik wens u gezegende Kerstdagen en een heel gelukkig 2012.

ds. Helene Perfors
koopvaardijpredikant in de Rijnmond

